

UZASADNIENIE

I. Wyjaśnienie potrzeby i celu zmiany rozporządzenia

Celem nowelizacji rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 lutego 2022 r. w sprawie przygotowania lotnisk do sytuacji zagrożenia oraz lotniskowych służb ratowniczo-gaśniczych (Dz. U. poz. 453), zwanego dalej „rozporządzeniem zmienianym”, jest wyeliminowanie określonych w nim wymagań, które powielają lub rozszerzają stosowane wprost regulacje prawa Unii Europejskiej w odniesieniu do lotnisk, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1139/UE”, tj. lotnisk podlegających certyfikacji zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Potrzeba zmiany dotyczy § 3 rozporządzenia zmienianego, który wskazuje dodatkowe wymagania dla lotnisk dla samolotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2018/1139/UE, dotyczące przygotowania lotniska do sytuacji zagrożenia oraz planu działania w sytuacji zagrożenia, zwanego dalej „PDSZ”, w zakresie nieuregulowanym przez rozporządzenie 2018/1139/UE.

Konieczność wprowadzenia zmiany w § 3 rozporządzenia zmienianego wynika również bezpośrednio z potrzeby uwzględnienia uwag Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego, zwanej dalej „EASA”, zawartych w raporcie nr ADR.PL.12.2024 z inspekcji standaryzacyjnej przeprowadzonej w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego w grudniu 2024 r. Zdaniem EASA, lotniskowa służba ratowniczo-gaśnicza, zwana dalej „lsr-g”, na lotniskach, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2018/1139/UE, powinna spełniać wymagania określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 139/2014 z dnia 12 lutego 2014 r. ustanawiającym wymagania oraz procedury administracyjne dotyczące lotnisk zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 44 z 14.02.2014, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 139/2014/UE”, a nie

wymagania określone w przepisach krajowych. Natomiast Urząd Lotnictwa Cywilnego przed wydaniem certyfikatu dla ww. lotniska, jak i później w trakcie bieżącego nadzoru nad posiadaczem certyfikatu, powinien kontrolować spełnianie przepisów prawa Unii Europejskiej, a nie krajowego.

II. Przedstawienie rzeczywistego (faktycznego) stanu w dziedzinie, która ma zostać unormowana

Przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące certyfikacji lotnisk określone w rozporządzeniu 139/2014/UE obejmują wymagania dla lsr-g (ADR.OPS.B.010) i PDSZ (ADR.OPS.B.005). Przepisy te są uszczegółowione w wydawanych przez EASA akceptowalnych sposobach spełniania wymagań (AMC) i materiałach stanowiących wytyczne (GM) oraz specyfikacjach certyfikacyjnych (CS), które są publikowane na stronie internetowej EASA. W Polsce przepisy te są stosowane przez 15 lotnisk użytku publicznego posiadających certyfikat wydany zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Natomiast § 3 rozporządzenia zmieniałego określa, że wymagania dotyczące przygotowania lotniska do sytuacji zagrożenia oraz PDSZ dla lotnisk dla samolotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2018/1139/UE, w zakresie nieuregulowanym przez to rozporządzenie określają przepisy § 5, § 7, § 20–22 i § 25–27 rozporządzenia zmieniałego.

Z wyjątkiem § 3, przepisy rozporządzenia zmieniałego dotyczą głównie lotnisk nieobjętych wymaganiami określonymi w przepisach prawa Unii Europejskiej, i określają wymagania dla lsr-g i PDSZ opracowane na podstawie norm i zalecanych metod postępowania (SARPS) Załącznika 14 „Lotniska” do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. poz. 212 i 214, z późn. zm.), tom I „Projektowanie i eksploatacja lotnisk” rozdział 9 „Lotniskowe służby operacyjne, wyposażenie i instalacje” (pkt: 9.1 „Planowanie działań w sytuacjach zagrożenia” i 9.2 „Ratownictwo i gaszenie pożarów”) oraz tom II „Lotniska dla śmigłowców” rozdział 6 „Działania w sytuacjach zagrożenia na lotnisku dla śmigłowców” (pkt: 6.1 „Planowanie działań w sytuacjach zagrożenia na lotnisku dla śmigłowców” i 6.2 „Ratownictwo i gaszenie pożarów”).

Mając na uwadze powyższe w ocenie projektodawcy zasadna jest zmiana brzmienia § 3 rozporządzenia zmieniałego, przez jednoznaczne wskazanie w tym przepisie, że wymagania dotyczące przygotowania lotniska do sytuacji zagrożenia, lsr-g i PDSZ dla lotnisk, o których

mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2018/1139/UE, określa wyłącznie rozporządzenie 139/2014/UE.

III. Wskazanie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym (przewidywane skutki prawne wejścia aktu w życie)

W projekcie rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie przygotowania lotnisk do sytuacji zagrożenia oraz lotniskowych służb ratowniczo-gaśniczych, zwanym dalej „projektem rozporządzenia”, przewidziano niżej opisane zmiany.

1. Nadano nowe brzmienie § 3 rozporządzenia zmienianego, zgodnie z którym wymagania dotyczące przygotowania lotniska do sytuacji zagrożenia, lsr-g i PDSZ dla lotnisk, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2018/1139/UE, określa rozporządzenie 139/2014/UE.
2. W załączniku nr 1 do rozporządzenia zmienianego w tabeli 8 uchylono odnośniki 1–4. Tabela 8 określa minimalną liczbę strażaków lsr-g na zmianie służbowej gotowych do natychmiastowego podjęcia działań ratowniczych. Odnośnik 1 wskazywał, że minimalna liczba strażaków lsr-g nie uwzględnia strażaków wykonujących określone obowiązki, np. kierownika i zastępcy kierownika jednostki ochrony przeciwpożarowej, specjalistów, inspektorów itp., oraz że podstawą do określenia obsady zmiany służbowej w kolejnym roku jest liczba obsłużonych pasażerów w poprzednim roku. Odnośniki 2–4 określały przypadki, kiedy należy zwiększyć minimalną liczbę strażaków lsr-g na zmianie służbowej gotowych do natychmiastowego podjęcia działań ratowniczych.

Dzięki wprowadzonej zmianie w rozporządzeniu zmienianym będą określone jedynie minimalne wymagania w zakresie liczby strażaków lsr-g na danym lotnisku. Zarządzający lotniskiem nadal będzie miał możliwość zwiększenia liczby strażaków lsr-g na zmianie służbowej, jeżeli w jego ocenie będzie to zasadne, np. ze względu na sezonowo zwiększoną liczbę operacji lotniskowych. Rozwiązanie to jest analogiczne do obowiązującego w przepisach prawa Unii Europejskiej, w odniesieniu do lotnisk posiadających certyfikat wydany zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Odnośniki 1–4 zostały uchylone, ponieważ rozporządzenie zmieniane nie będzie już obejmowało lotnisk posiadających certyfikat wydany zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej, a podwyższanie standardów w tym zakresie dla pozostałych lotnisk, nawet gdyby posiadały lsr-g, nie jest potrzebne.

Ponadto, w odnośniku 1 nie ma potrzeby wprowadzania zastrzeżenia odnoszącego się do określenia obsady zmiany służbowej w kolejnym roku, ponieważ warunki te zostały też uchylone w odnośnikach 2–4.

Wymagania określone dotychczas w rozporządzeniu zmienianym były bardziej restrykcyjne niż określone w obowiązujących w tym zakresie przepisach prawa Unii Europejskiej, zwłaszcza w przedmiocie wyznaczania liczby strażaków lsr-g na zmianie służbowej. Niezależnie od tego przewidziane w projekcie rozporządzenia zmiany nie będą mieć negatywnego wpływu na bezpieczeństwo operacji lotniczych. Należy wyjaśnić, że rozporządzenie 139/2014/UE weszło w życie w dniu 6 marca 2014 r. i przewidywało okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2017 r. Od dnia 1 stycznia 2018 r. lotniska posiadające certyfikat wydany zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej muszą spełniać wymagania określone w rozporządzeniu 139/2014/UE. W związku z faktem, że przepisy rozporządzenia 139/2014/UE obowiązują w pełnym zakresie od dnia 1 stycznia 2018 r., a projektowane zmiany zmniejszają wymagania dla zarządzających lotniskami, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2018/1139/UE, nie ma konieczności wprowadzania do projektu rozporządzenia przepisów przejściowych i dostosowujących. Z tego także powodu zaproponowano wejście w życie projektowanego rozporządzenia z 14-dniowym terminem *vacatio legis*.

Nie ma możliwości osiągnięcia zamierzonych celów za pomocą innych środków niż wydanie projektowanego rozporządzenia.

IV. Oświadczenie organu wnioskującego co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

V. Ocena organu wnioskującego, czy projekt podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), zatem nie podlega on notyfikacji.

VI. Przedstawienie projektu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, jeżeli obowiązek taki wynika z odrębnych przepisów

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.).

VII. Udostępnienie projektu w Biuletynie Informacji Publicznej

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz stosownie do § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, z chwilą skierowania do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych.